„Gazeta Lwowska“ z dodatkiem urzędowym wychodzi codziennie o 3ciej godzinie po południu, z wyjątkiem świąt uroczystych i niedzieli.

Prenumerata wynosi z przesyłką pocztową na rok cały 15 złr. 60 c., na kwartał 3 złr. 90 c., na miesiąc 1 złr. 30 c. Miejscowa na rok 12 zł. na kwartał 3 złr., na miesiąc 1 złr.

GAZETA LWOWSKA.

Za inseraty i artykuły nadesłane od jednego wiersza: pierwszy raz 6 c., drugi i trzeci po 5 c. Należytość stęplowa od każdej insercyi 30 cent.

Przesyłki (franco) odbiera Administracya Gazety Lwowskiej. Numer pojedyńczy w Expedycyi Gazety (Ulica Wałowa Nr. 370) 5 c.

Reklamacye wolne od opłaty pocztowej.

Nr. 88. Poniedziałek 15. Kwietnia 1867. Rok wydania 57.

Część urzędowa.

Reprezentacya miasta Jaworowa ofiarowała na cele dobroczynne z kasy miejskiej 200 złr. w. austr., z której utworzona została fundacya imienia „Agenora hrabi Gołuchowskiego“ w celu rozdawania książek szkolnych dla biednych uczniów szkoły Jaworowskiej.

Lwów dnia 30. marca 1867 r.

Dnia 13go b. m. wyszedł z c. k. nadwornej i rządowej drukarni w Wiedniu i rozesłane zostały XXV. zeszyt dziennika ustaw państwa. Zeszyt ten zawiera:

Nr. 62. Dokument koncesyi z 24. stycznia 1866 na budowę i popęd kolei żelaznej z Emanuelsegen do Dziedzitz.

Nr. 63. Rozporządzenie okólnikowe ministerstwa wojny z d. 12. marca 1867 względem zmiany §. 10 ustawy przemysłowej dla pograniczu wojskowego.

Nr. 64. Obwieszczenie ministerstwa skarbu z d. 12. marca 1867, względem rozszerzenia atrybucyi pobocznego urzędu celnego drugiej klasy w Boghetto w Tyrolu.

Nr. 65. Obwieszczenie ministerstwa skarbu z d. 8 kwietnia 1867, względem upoważnienia pobocznych urzędów celnych pierwszej klasy w Synoutz. Nowe Itzkany i Bossancze na Bukowinie do manipulacyi celnej przy wywozie piwa.

Część nieurzędowa.

Na posiedzeniu sejmu czeskiego w dn. 12. b. m. wybory izby handlowej w Budweis znaczną większością uznano. Podobnież wybory pragskiej izby handlowej. Natomiast unieważniono wybór w Landskrone. Przystąpiono do rozprawy nad wnioskiem naglącym względem przedłożenia rządowego o wyborach do rady państwa. Herbst. sprawozdawca większości, proponuje przystąpić do wyboru. Rieger. sprawozdawca mniejszości. stawia wniosek przeciwny: wysłanie delegatów do tej rady państwa sprzeciwiałoby się konstytucyi, sejm bowiem może wysełać tylko do ogólnej rady państwa, proponuje więc przejście do porządku dziennego. Kardynał książę Schwarzenberg oświadcza. że nie będzie wybierał, ponieważ byłby w sprzeczności z samym sobą. Nie może tych wybierać, którzy nie podzielają jego przekonań politycznych. musiałby zatem wybierać pzornie, a tego nie chce. Tonner, Zeithammer, Brauner, Villani, Sladkowsky przemawiają za przejściem do porządku dziennego.

Prezydujący chce udzielić głos sprawozdawcy mniejszości, ale w centrum powstaje gwałtowny hałas ponieważ sprawozdawca Herbst opuścił salę. Sladkowsky oburza się. że gdy deputowani mówią, sprawozdawcy oddalają się do restauracyi. Herbst przybył. Marszałek zamyka posiedzenie. Centrum chce wnieść interpelacyę. Marszałek oćwiadcza, że posiedzenio już zamknięte, pozwala jednak odczytać interpelacyę. Klaudy i Rieger interpelują reprezentanta rządu o nielegalne aresztowanie redaktora „Politik.“ Reprezentant rządu przyrzeka odpowiedzieć wkrótce.

Zastępcą dyrektora banku obrany został Jan Limbeck.

Baron Beust i hr. Taafe wyjechali z Pragi w dniu 12. bieżącego miesiąca.

Do Tryestu przybył dn. 12go b. m. francuzki parowiec przewozowy „Saone“ z 600 ochotnikami mexykańskimi. Stan zdrowia przybyłych jest zadowalający.

W organach francuskich i pruskich mnożą się głosy wystawiające kwestyę luxemburgską w świetle mniej groźnem. Z wielu wprawdzie stron starają się wykazać, iż obecne stadium tej kwestyi dąży jedynie ku jej przewleczeniu, wiele jednak głosów przemawia za pokojowem jej załatwieniem.

W jak niegodny sposób wzburzenie umysłów w ostatnich czasach wyzyskiwano i podniecano, dowodzi to między innemi wypadek nastąpujący: Dzienniki zagraniczne i krajowe zamieściły depeszę telegraficzną, według której znaczna cześć owsa w Hamburgu i w północnych Niemczech na rachunek francuski zakupiona została. Depesza ta przyczyniła się znacznie do pomnożenia niepokoju w umysłach i do obniżenia kursów na giełdach europejskich. Teraz wszystkie dzienniki północno-niemieckie zgadzają się na to, iż w skutek niepomyślnych zbiorów przeszłorocznych we Francyi. od kilku już miesięcy, a zatem przed pojawieniem się kwestyi luxemburgskiej znaczną ilość zboża w północnych Niemczech na rąchunek francuski zakupiono. Fakt więc sam przez się był prawdziwy, lecz rozgłaszanie go telegrafem obliczone było widocznie na wzniecenie niepokoju w umysłach.

Król pruski przyjmował dnia 12go b. m. jenerał-adjutanta Cesarza rosyjskiego Br. Budberga.

„Nordd. Allg. Ztg.“ zaprzecza doniesieniu „Börsen Ztg.“ o nocie pruskiej względem Luxemburga do reprezentantów Prus za granicą. Prusy nie miały powodu wysełać notę, ponieważ nie weszły z nikim w układy względem Luxemburga. Prusy dały posłom swoim tylko instrukcyę o sytuacyi z poleceniem zażądania od mocarstw, które podpisały traktat z roku 1839. aby oświadczyły. jakie jest ich zdanie względem tego traktatu.

O możebnej wojnie pomiędzy Francyą a Prusami powiada ministeryalny organ „Nordd. Allg. Ztg.“: „Nikt powątpiewać nie może, że wojna pomiędzy Francyą a Niemcami byłaby wojną narodową, wojną, której nie rozstrzyga jedna lub dwie wygrane bitwy. a nawet całkowita klęska jednej z stron wojujących, lecz wojną. w której zwyciężony upokarza się przed zwycięzcą, ażeby nabrać nowych sił do rozpoczęcia świeżej walki. Nikt w Niemczech nie życzy sobie podobnej wojny, a w Francyi ci jedynie jej pragną, którzy do tyla są samolubami, że liczą na powszechną klęskę i zakwestyonować chcą szesnastoletnią pracę narodu francuzkiego i Cesarstwa, ażeby pozyskać możebność dla swoich interesów. My w Niemczech nie mamy podobnego powodu, więc tem więcej powinniśmy wszystkiego unikać. coby pojedyńczość kwestyi zmienić mogło, która to kwestya na tem polega, że z strony francuzkiej zamyślają annektować terytoryum, które niezaprzeczenie dotąd część niemieckiego związku tworzyło, związku, który przez wypadki ostatniego roku nie został powiększony, lecz przeciwnie zmniejszony. Jeżeli to we Francyi spokojnie rozważą, natenczas może na sprawy te z innego stanowiska zapatrywać się będą, jak to obecnie się dzieje; gdyż do dziś nie przytoczyła nam Francya ani jednego poważnego argumentu, któryby wykazał konieczność posiadania Luxemburga.“

Pod względem uzbrojenia pruskiej artyleryi pieszej nakazano znaczne zmiany. Armat 12funtowych nie będą odtąd już w polu używać. a w ich miejsce zaprowadzone będą wszędzie 6funtowe armaty ciągnione. Przez zastosowanie granatów i innych pocisków polnych do armat ciągnionych. zniesione również będą granatniki polowe. Wedle pomienionej reorganizacyi artylerya składać się będzie w pokoju z 62 bateryi sześciofuntowych i 63 czterofuntowych.

Przez znaczne powiększenie armii pruskiej potrzeba było 1550 nowych oficerów. Wedle świeżo ogłoszonego wykazu rządowego obsadzono 649 miejsc oficerami z kontyngensów do Prus przyłączonych krajów, a mianowicie pomieszczono w armii pruskiej: 424 oficerów hanowerskich; 134 oficerów z byłej armii elektora heskiego, 67 nasauskich i 4 frankfurtskich; 112 oficerów wyszło z zakładów kadetów, reszta uzupełniona została z armii.

Na posiedzeniu parlamentu północno-niemieckiego dnia 10. b. m. toczyły się obrady przedwstępne nad rozdziałem XIV projektu konstytucyjnego (stosunek do niemieckich państw południowych). Artykuł 71 brzmi: „Stosunki Związku do państw południowo-niemieckich uregulowane będą niezwłocznie po ustanowieniu konstytucyi Związku północno-niemiemieckiego przez osobne traktaty, które parlamentowi przedłożone będą do zatwierdzenia.“ Do artykułu tego podano trzy poprawki, mianowicie posłowie: Duncker, Lasker i Miquel, Schrader. Podczas rozpraw zajął pomiędzy innemi głos komisarz związkowy w. księstwa heskiego, który, nie będąc wczoraj obecnym w izbie podczas interpelacyi posłów heskich, dziękuje dziś hr. Bismarckowi za odpowiedź, jaką dał na w mowie będącą interpelacyę. Rządowi heskiemu może być jedynie pożądanem, jeżli Prusy zezwolą na przystąpienie całego w. księstwa heskiego do Związku północno-niemieckiego. Ponieważ jednakże przez przystąpienie to większe ciężary na kraj byłyby nałożone, przeto rząd heski musi się wpierw pod tym względem porozumieć z własną reprezentacyą krajową. Na poprawkę posłów Laskera i Miquela, brzmiącą: „przystąpienie państw południowo-niemieckich lub jednego z nich do Związku nastąpi na propozycyę prezydyum związkowego na drodze prawodawstwa związkowego“, odpowiada hr. Bismarck: Nie twierdzę, jakoby tendencya pomienionej poprawki sprzeciwiała się życzenim i dążeniom państw związkowych. Inna jednakże zachodzi kwestya, czy członkowie tego zgromadzenia, którzy zarazem reprezentantami są rządów, znajdują się chwilowo w tem położeniu. ażeby módz głosować za poprawką. Powiedziałem. że się to nie sprzeciwia naszym życzeniom. lecz każdy rząd powinien się zastosować do praw. jakie mu przysługują. Przy głosowaniu przyjęto artykuł 71 wraz z poprawką posłów Laskera i Miquel. Następnie przystąpiono do obrad nad formułką wstępną projektu konstytucyjnego: „JKMość król pruski itd. zawierają wieczny związek ku obronie terytorium związkowego i praw tamże obowiązujących, tudzież ku pielęgnowaniu i dobrobytowi niemieckiego narodu. Związek ten nazywać się będzie „„północno-niemieckim““ i otrzyma następującą konstytucyę.“ Poseł Scherer wniósł, ażeby po wyrazie „następującą“ dodać: „za zgodą z całą reprezentacyą północno-niemieckiego narodu, zebraną na pierwszym północno-niemieckim parlamencie.“ W rozprawach nad pomienioną formułką zabrał pomiędzy innymi głos poseł Kantak i powiedział mniej więcej, co następuje: My (polscy posłowie) zastrzegliśmy przez nasz protest przysługujące nam prawo i od tego czasu zamilkliśmy; i dziś milczelibyśmy, gdyby poprawka posła Scherera nie zmuszała nas do mówienia. Nie dla tego, że mówi o „zgodności“, w której bez wątpienia nie mogliśmy wziąść udziału; nie dla tego. że niejasno mówi o „narodzie północno-niemieckim“, podczas kiegy najdoświadczeńsi, których się o to zapytywałem, wiedzą o północno-niemieckich państwach, ale nie wiedzą nic o północno-niemieckim narodzie; lecz dla tego, że Polaków policza do narodu niemieckiego. Można nas zmusić do należenia do niemieckiego państwa związkowego, lecz nie można nas zmusić do należenia do narodu niemieckiego. Poseł Twesten podziela całkiem zdanie swego preopinanta. że nie istnieje „naród-północno-niemiecki.“ Pomimo. że poseł Scherer zmienił wyraz „naród północno-niemiecki“ na „mieszkańców państw północno-niemieckich“, poprawka jego upadła przy głosowaniu, a formułka rządowa prawie jednogłośnie przyjęta. Na tem zakończono przedwstępne obrady. W końcu posiedzenia zajmował się parlament rugami wyborczemi. Wszystkie wybory uznano za ważne pomiędzy innemi wybór posłów dra Gneista i Forckenbecka. Marszałek Simson oświadcza, że zestawienie uchwał. zapadłych przy obradach przedwstępnych, jutro znajdować się będzie w ręku członków parlamentu i postawione zostanie na porządek dzienny najbliższego posiedzenia.

W dniu 10. i 11. b. m. odbywały się w Berlinie posiedzenia pełnomocników rządów związku północno-niemieckiego.

Dzienniki angielskie zajmują się ciągle kwestyą luxemburgską, zwłaszcza od czasu jak kwestya ta w skutek oświadczeń p. de Moustier zajmować ma dyplomacyę europejską. „Morning Post“ po-

wiada, iż wypadki postępują za spiesznie i za gwałtownie żeby dyplomacya dostateczny wpływ na nie wywierać mogła. „Prawie wszystkie mocarstwa zachowują taką neutralność jak Anglia i decyzya zależeć będzie jedynie od Prus i Francyi. Jeżeli Prusy obstawać będą za wcieleniem Luxemburga do Niemiec, co jest do prawdy podobnem, to najgorszych skutków obawiać się można. Francya w takim razie ustąpićby nie mogła.“

„Times“ wyczerpuje całą swoję wymowę żeby w Francuzów wmówić pokojowe uczucia. Luxemburg w rękach Niemiec ma tylko wartość obronną, w rękach Francyi wzniecałby obawy i w każdym razie zagrażałby Belgii. „Times“ powiada: „Francya nie potrzebuje nic jeno siebie samej. Łączy w sobie klimaty i szczepy Włoch, Anglii, Niemiec i Hiszpanii. Jeżeli nie wzrosła na oceanie atlantyckim, to na morzu śródziemnem równa jest nam i przez jej terytoryum przechodzi linia łącząca nas z państwem naszem indyjskiem. Kontynent i charakter szczepów zmienić się muszą zanim naród niemiecki stanie się postrachem świata. Francya i Niemcy zostaną czem są dopóki my żyjemy i długo po nas, a Francya rozmyśleć się powinna czy może być zadowolona przepysznem swem dziedzictwem lub też czyli wrócić chce do dawnego swego szaleństwa i ogromnym nakładem krwi i majątku grać w loteryą o szmat kraju żadnej wartości nie mający.“

Potwierdza się, że pancerna eskadra angielska w Malcie wypłynęła na pełne morze z zapieczętowanemi rozkazami. Z Londynu donoszą, iż rząd angielski dla zakończenia zatargów z Hiszpanią polecił demonstracyę nad brzegami Hiszpanii. Do Madrytu wysłano ultimatum w sprawie „Tornado“ i „Victoria“, i jeżeli rząd hiszpański w uporze swym trwać będzie, w takim razie Anglia użyje represalii i zabierać będzie statki pod hiszpańską banderą płynące. Hiszpański minister spraw zewnętrznych, w Kortezach interpelowany, oświadczył, iż rząd bronić będzie praw narodu i orzeczenia sądów.

Na posiedzeniu izby niższej z d. 11. b. m.: lord Stanley doniósł, iż Hiszpania w sprawie statku „Tornado“ dała odpowiedź wprawdzie nie zadowalniającą, lecz nie ostateczną. Depesza względem statku „Vitoria“ została dotąd bez odpowiedzi.

Do wyjaśnienia akcyi dyplomatycznej w kwestyi Luxemburgskiej posłużyć mogą następujące szczegóły: Traktatów z roku 1839, o których teraz tyle wspominają jest trzy, a mianowicie 1. Tak zwana umowa o 24 artykułach, podpisana dnia 19. kwietnia 1839 r. w Londynie, zawierająca ostateczne odłączenie Belgii od Holandyi i oznaczenie granic obu krajów. 2. Umowa w tym samym dniu zawarta między Francyą, Austryą, Anglią, Rosyą i Prusami, według której umowa o 24 artykułach oddana zostaje pod gwarancyę rzeczonych mocarstw. 3. Umowa także w tymże samym dniu między Austryą i Prusami zawarta, orzekająca przyzwolenie związku niemieckiego na przepisy odnoszące się do terytoryalnych stosunków wielkiego księstwa Luxemburskiego, tak jak oznaczone zostały w umowach, ustanawiających odrębność Belgii od Holandyi.

Według „la France“ mocarstwa które traktaty z roku 1839 podpisały wezwane być mają, żeby nie w konferencyi, jak dotąd sądzono, lecz na drodze bezpośrednich oświadczeń w drodze dyplomatycznej, zdanie swoje co do sprawy Luxemburgskiej wyjawiły. Według ostatnich doniesień, do mocarstw wystosować miano dwa następujące pytania:

1. Czy Król holenderski ma prawo odstąpić wielkie księstwo Luxemburgskie?

2. Czy Prusy zwiększone w skutek wypadków ostatniej wojny mają prawo trzymania i nadal garnizonu w twierdzy Luxemburgskiej?

Znane jest już zdanie Anglii, której organem był lord Stanley w parlamencie i według wszelkiego podobieństwa do prawdy odpowiedzi Rosyi i Austryi nie wiele się od odpowiedzi Anglii różnić będą.

Ministeryalne dzienniki pruskie, jak w ostatnich dniach widzieliśmy, w ogóle zadowolone były oświadczeniami margrabi de Moustiers w ciele prawodawczem francuzkiem; teraz zaś niektóre głosy z Berlina wyrażają dalsze życzenia Prus. Berliński korespondent do „Weser Zeitung“, którego częstokroć jako półurzędowego uważano, oświadcza się stanowczo przeciw konferencyi, gdyby takowa w zamiarach Francyi być miała, oświadcza się nadto przeciwko wszelkiemu naciskowi, jakiegoby mocarstwa, które traktaty z roku 1839 podpisały, względem Prus użyć mogły. Artykuł ten zasługuje na uwagę, gdyż już teraz stanowisko półurzędowych dzienników berlińskich cechować miał, co łatwo być może. „Zdanie gabinetów“ pisze korespondent, „które traktaty z r. 1839 podpisały, łatwo skonstatować się dadzą na zwykłej drodze dyplomatycznej. Na cóż konferencya, któraby rezultat, jaki mocarstwa mają przed oczyma, spóźnić tylko mogła? Konferencya nastręczy tylko Francyi czas do skompletowania swego uzbrojenia; Prusy są uzbrojone. Europejskiej konferencyi Niemcy nie mogą powierzyć sądu rozjemczego w narodowych swych interesach. Polityka pruska uwzględniać musi wcale inne czynniki, nie zaś te, które przy zielonym stoliku działać będą. Szczerze mówiąc, czyż Prusy wycofałyby wojska swoje z Luxemburga, gdyby większość członków konferencyi złożonej z mocarstw, które traktaty z roku 1839 podpisały, uznała, iż Prusy po rozpadnięciu się związku niemieckiego, nie mają prawa do trzymania załogi w twierdzy luxemburgskiej? Sądzimy, iż Prusy w żadnym razie nie poddałyby się takowemu orzeczeniu.

Półurzędowe dzienniki francuskie pełne są wojskowych doniesień. „Etendard“ donosi wielkiemi głoskami, iż Cesarz w dniu następnym o godzinie 2giej w lasku bulońskim przegląd wojsk odbędzie. Dodaje następnie, iż pogłoska, jakoby obóz pod Chalons wcześniej niż zwykle otwarty być miał, jest bezzasadna; otwarcie nastąpi jak w latach poprzednich dnia 25. maja. „Patrie“ pisze: Niektóre dzienniki doniosły, iż z powodu niedostatecznej ilości nowych karabinów, pułkom piechoty dodane będą małe działa bronzowe. Doniesienie to jest niedokładne. Próbowano zaiste małe działo, które dwóch ludzi ciągnąć i obsłużyć może, ale dotąd odbywają się tylko próby, a zaprowadzenie tego działa nie jest zadecydowane. Fabrykacya karabinów iglicowych postępuje z wielkim pospiechem; 60.000 takowych karabinów wkrótce oddane być mają, a w miesiącu czerwcu wszystkie pułki w obozie pod Chalons używać ich będą. Z Veracruz przybyło do Algieru i do Francyi 10.000 wojska. Stan zdrowia żołnierzy jest dobry, i za kilka dni wypoczynku zapomną oni o dawniejszem wysileniu. Dla zaspokojenia ludności nadbrzeżnej marszałek Mac Mahon polecił, żeby przybywające statki transportowe odbywały 24 godzinną kwarantanę. To wystarczyło i po dłuższych badaniach lekarskich pokazało się, iż żaden statek dłuższego odosobnienia nie potrzebował.

W Rzymie wyszedł manifest dnia 1. kwietnia datowany, z napisem „Centrum powstania“ w którym znajduje się ustęp następujący: Chcemy przygotować i przyspieszyć chwilę w której Rzym szanując w Papieżu głowę religii katolickiej, władze świecką zniszczy.“ Powstanie w Rzymie poparte ma być jednoczesnem powstaniem w prowincyach, i dążyć ma do zaprowadzenia rządu tymczasowego, którego głównym zadaniem będzie urządzenie plebiscytu. Garibaldi pismem z dnia 22. marca z Fioranno datowanym, przyjął zaproszenie do przystąpienia i do współdziałania i zarazem oświadczył, iż z chlubą nazywać się będzie rzymskim jenerałem, i zarazem wymienił Rzymian, którzy stanowić będą centrum emigracyi w Florencyi rezydującej.

„Gazetta d'Italia“ donosi, iż na granicy włosko-rzymskiej koncentrują się siły wojskowe.

Z Palermu przychodzą ciągle zatrważające doniesienia. Odnawiają się sceny, które poprzedziły wypadki wrześniowe. „Liberta“ donosi, iż w nocy z dnia 4. na 5. b. m. paliły się na wzgórzach Palermo otaczających, ognie band buntowniczych. Jenerał Medici widzi sytuacyę w bardzo groźnym stanie i żąda wojskowego sukursu.

„Gagetta d'Italia“ pisze obszerniej o tym przedmiocie: Wiemy iż dnia 5. b. m. miały się pojawić w Palermie rozruchy, jakich Palermo dożyło w przeszłym roku, spisek został wcześnie odkryty. W Palermie i w ogóle w Sycylii potrzeba większej siły zbrojnej i spodziewamy się, iż rząd niezwłocznie użyje należytych środków, jeżeli takowe dotąd użyte już nie zostały.

Książę Michał serbski był dnia 11. przyjmowany przez Sułtana na audyencyi pożegnalnej i Sułtan wręczył mu firman względem odwołania wojsk tureckich z twierdzy. Poczem Książę odjechał o godz. 3 po południu.

Posłowie rosyjski, austryacki, pruski i włoski doradzali Porcie ogłosić w Kandyi zawieszenie broni i zarządzić powszechne głosowanie pod nadzorem mocarstw zagranicznych. Fuad Basza odmówił. Porta wysłała notę do Grecyi żądając zapobieżenia zajściom na granicy, w przeciwnym bowiem razie wojska tureckie w razie potrzeby będą ścigać rozbójników po za granicą grecką. Do Volo i Prevesa wysłano wojska. Druzowie na Libanie i w Damaszku burzą się.

W Smyrnie i okolicy powołano do czynnej służby trzy bataliony Redyfów.

Rząd prowizoryczny na wyspie Kandyi wydał z polecenia zgromadzenia narodowego okólnik zabezpieczający Turkom w Kandyi osiadłym wolność wyznania i zupełne równouprawnienie z chrześcianami.

Król grecki udaje się z końcem kwietnia na wystawę do Paryża, a potem do Londynu, Kopenhagi i Petersburga. Ministrowie sprawiedliwości i spraw wewnętrznych mają wystąpić z gabinetu. Układy o pożyczkę w Paryżu nie przyszły do skutku i zawiązano w tym względzie stosunki w Holandyi. Uorganizowano 4 nowe bataliony służby granicznej.

Kronika.

(Rozprawy ostateczne w lwowskim c. k. sądzie krajowym.) Ciężkie obrażenie ciała. Wojciech Ratana, leśniczy z Małych Mostów pod Rawą, 31 l., ojciec 3 dzieci, nigdy nie karany, w sprzeczce z żydami rozdrażniony przez tychże dobył szabli i jednego z nich zranił niebezpiecznie w prawą rękę. Na rozprawie ostatecznej w dniu 10go b. m. (prezyd. radzca sądu kraj. pan Mogielnicki, oskarz. zast. prok. państ. p. Budzynowski, obrońca p. adw. Dr. Kratter) zraniony utrzymywał, że chociaż rana się zgoiła, nie ma władzy w ręce i jest przeto niezdatny do pracy; lekarze sądowi przekonali się jednak, że zranienie nie pociągnęło za sobą żadnych dalszych skutków. Obżałowany usprawiedliwiający się, że był zmuszony do obrony, skazany został na 14 dni więzienia z postem w każdym tygodniu.

(Pożary.) W Uluczu, w powiecie Birczyckim, dnia 11go z. m. spalił się dom włościański zaasekurowany, wartości 250 złr. W Wołoszynowie, w powiecie Staromiejskim, dnia 25go z. m. w nocy spalił się dom włościański z budynkami gospodarskiemi i zapasami zboża, tudzież 300 złr. w gotowiźnie; szkoda wynosi 650 złr., ogień był podłożony. W Potoku wielkim, w tym samym powiecie i tej samej nocy spalił się dom wartości 108 złr. Przyczyna pożaru jest niewiadoma. W Żarnowie, w powiecie Rzeszowskim, dnia 26go z. m. spaliła się stodoła włościańska wartości 90 złr. Ogień był podłożony i sprawcę ujęto. W Biziance, w powiecie Rzeszowskim, dnia 30go z. m. w nocy spaliła się karczma dworska zaasekurowana. Przyczyna pożaru jest niewiadoma. W Wołosiance małej, w powiecie Turka, dnia 4go b. m. spalił się dom włościański z budynkami gospodarskiemi. Szkoda wynosi 160 złr. Przyczyna pożaru jest niewiadoma. W Smereczce, w tymże powiecie, dnia 10go b. m. w nocy spalił się dom włościański wartości 250 złr. Ogień miał być podłożony. W Żarnowy w pow. Rzeszowskim dnia 26. z. m. spaliła się stodoła włościańska wartości 90 złr. Ogień był podłożony i sprawcę ujęto. W Łanowcach w pow. Borszczowskim d. 5. b. m. w nocy spalił się dom włościański. Dwoje ludzi poniosło śmierć w płomieniach. Ogień miał powstać przez nieostrożność.

(Nieszczęsny wypadek.) W Bortkowie w pow. złoczowskim d. 3. b. m. utonął w studni 15letni syn włościanina. Iwan Wielgotny z Broniey, wyrobnik, pracujący przy wydobywaniu nafty w Borysławiu, poniósł śmierć tamże dnia 28go z. m. w skutek własnej nieostrożności.

(Kara śmierci.) W Samborze dnia 11go b. m. stracony został na szubienicy Tymko L., włościanin z Petranki, 48 lat liczący, obrz. gr. kat., żonaty, który dnia 31. stycznia 1866 popełnił zbrodnię morderstwa z rabunkiem na osobie domokrążcy Hersza Schächtera z Kałusza.

(Zabójstwo.) „Bukowina“ donosi: W Kołomyi podczas ostatniego asenterunku żydzi cisnęli się zbytecznie, przywołano więc kilku parobków już asenterowanych i kazano ich rozpędzić. Ale jeden z nich zapędził się za daleko za uciekającym żydem, żyd zaś wpadł do handlu żelaznego, schwycił sztabę żelazną i zwracając się nagle ku rekrutowi, zabił go jednem uderzeniem. Zabójcę uwięziono.

(Zbiegli więźniowie.) „Bukowina“ donosi, że z więzienia inkwizycyjnego w Zaleszczykach umknęło w nocy z 8. na 9. b. m. siedmiu więźniów za wspólnem porozumieniem, a mianowicie syn właściciela dóbr, rymarz, szewc, włościanin, woźnica, lokaj i wyrobnik. Dwaj są obrządku łac., jeden izraelita, inni obrz. gr. kat.

Gospodarstwo, przemysł i handel.

Towarzystwo kolei żelaznej Opole - Tarnowiec uzyskało koncesyę na budowę i popęd kolei żelaznej z Emanuelsegen na Paprotzau i Pless do Dziedzitz o ile ta przechodzić ma przez terytorium austryackie. Odnośne dokumenta koncesyi datowane są dnia 24. stycznia i 25. marca b. r. i opatrzone własnoręcznym podpisem Najjaśniejszego Pana.

Wykaz dochodów

c. k. uprzyw. galic. kolei żelaznej „Karola Ludwika.“
(Przestrzeń obrotu 47½ mil.)

Miesiąc	Komunikacya osób: Liczba podróżnych	Komunikacya osób: wal. aust. złr	c.	Transport towarów: cetnary celne	Transport towarów: wal. aust. złr.	c.	Razem: wal. aust. złr.	c.
Marzec 1867	20000	60071	11	686636	544963	2	605034	13
Do tego od 1. styc. do 28. lut.	36369	116596	75	1512458	1122652	97	1239249	72
Razem . .	56369	176667	86	2199094	1667615	99	1844283	85
Przychód bruto w marcu 1866 wynosił . .							244035	23

Oprócz tego przewieziono 63135 cetnarów celnych rozmaitych towarów rządowych bez policzenia należytości frachowej.

Ostatnia poczta.

Wiedeń, 14. kwietnia. Odroczony reskryptem z dn. 4. stycznia b. r. sejm kroacko-sławoński zwołany został reskryptem z dn. 11. b. m. na dzień 1. maja b. r.

Berlin, 13. kwietnia. „Nordd. Allg. Ztg.“ zaprzecza podanym w „Danziger Ztg.“ przez korespondenta warszawskiego pogłoskom o przygotowaniach do zamierzonego odstąpienia Polski aż po Wisłę Prusom, na zawsze lub też na czas wojny na wschodzie, jeżeliby wybuchła.

„Nordd. Allg. Ztg.“ dodaje, że pogłoska ta ma na celu rozjątrzać we Francyi umysły przeciwko Prusom. Narodowa polityka Prus nie widziałaby żadnych korzyści w nabywaniu polskich terytoryów.

Tenże dziennik donosi: Zwołanie sejmu będzie przyspieszone, ponieważ konstytucya związkowa wymaga zmian w konstytucyi pruskiej, a do tego potrzebnem jest dwukrotne głosowanie z przerwą trzechtygodniową.

Darmsztad, 13. kwietnia. Zawartą została z Prusami konwencya wojskowa na wzór prusko-saskiej. Ratyfikacya ma nastąpić wkrótce. Dywizya heska tworzyć będzie część składową jedenastego korpusu armii związkowej. Siedziba komendy jeneralnej będzie w Kassel.

Monachium, 13. kwietnia. Według doniesienia „Baier. Ztg.“ 115 członków izby deputowanych wręczyło przez prezesa izby ministrowi naczelnemu księciu Hohenlohe adres w sprawie luxemburgskiej. Minister tak odpowiedział: Witam adres ten z radością jako dowód, że tam, gdzie idzie o honor Niemiec, izba i kraj jedno tylko tworzą stronnictwo, jako dowód, że w obronie tego honoru izba i kraj gotowe są do wszelkich ofiar. Witam adres jako należyte ocenienie traktatu, przez co Bawarya zobowiązała się bronić nietykalności narodowej wraz z resztą Niemiec. Jak mało wątpliwości chciałbym aby istniało pod tym względem, że rząd nie będzie się uchylał od obowiązków traktatem tym nałożonych, tak uważam za najbliższe moje zadanie niczego nie zaniedbać, coby się do utrzymania i zapewnienia zaszczytnego pokoju przyczyniło. Będziecie wspierać rząd wpływem waszym w tej dążności. Spodziewam się wszelako, że mądremu umiarkowaniu rządów przedewszystkiem dotyczących powiedzie się utrzymać pokój.

Londyn, 12. kwietnia. Oficerowie marynarki Brand i Nelson (współobwinieni w procesie przeciw byłemu gubernatorowi Jamaiki) zostali przez rząd uznani niewinnymi.

Petersburg, 13. kwietnia. Urzędownie donoszą, że Cesarz uda się w czerwcu do Rygi. O zachowaniu się rządu rosyjskiego w obec kwestyi luxemburgskiej wszystkie dzienniki urzędowe zachowują najgłębsze milczenie.

Bukareszt, 13. kwietnia. Książę serbski Michał Obrenowicz przybył tu dziś i był uroczyście przyjmowany.

Jassy, 11. kwietnia. Według doniesienia z Kiszeniewa, naczelny wódz armii południowo-rosyjskiej W. Książę Konstanty jest tam spodziewany.

Nowy Jork, 11. kwietnia. Z Vera Cruz donoszą 2go b. m., że Juaryści oblegają miasto od prawej strony.

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 13. kwietnia.

Hotel George: PP. Hr. Jabłonowski Józef, z Pacykowa. — Obertyński Leop., z Stronibab. — Stojowski Zdzisław Jordan, z Bludnik.

Hotel europejski: Ostaszewski Sew., z Rakowiec. —

Hotel angielski: Horodyski Rud., z Wasylkowic. — Jaworski Apol., z Skwarzawy. — Nowosielecki Zen., z Kniażyc. — Zaklika Wład., z Hawłowic.

Dnia 14. kwietnia.

Hotel europejski: PP. Rodakowski Alex., z Jeziorka. — Rodakowski Jan. z Kończak.

Hotel Langa: Weimos Waler., c. k. porucznik, z Tarnowa. — Merenda Fran., c. k. podporucznik, z Złoczowa.

Hotel angielski: Wiesner Piotr, c. k. przełożony powiatowy, z Czortkowa.

Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 13. kwietnia.

PP. Hr. Golejewski Ant., do Harasymowa. — Hr. Komorowski Fran., do Łuczyc. — Hr. Ostroróg Wład., do Warszawy. — Szeliski Kaz., do Chodaczkowa. — Udrycki Adolf, do Mostów Wielkich. — Wolański Mikołaj, do Pauszówki. — Waygart Wal., adwokat, do Przemyśla.

Dnia 14. kwietnia.

PP. Hr. Dzieduszycki Edw., do Budyłowa. — Cikowski Wład., do Słobody. — Dzierzyński Henr., do Gembiczyna. — Grochowski Ant., do Lipska. — Małachowski Felix, do Porub. — Nowosielecki Zenon, do Kniażyc. — Osmólski Wład., do Góry. — Pietrzycki Felix Lota, do Czerniowiec. — Rudnicki Teod., do Strzałek. — Stanek Jan Józef, do Wiszenki. — Assing Alfred, c. k. podporucznik, do Przemyśla.

Spostrzeżenia meteorologiczne we Lwowie.

Dnia 13. i 14. kwietnia.

Pora	Barometr w mierze par. sprow. do 0° Reau.	Stopień ciepła według Reaum.	Stan powietrza wilgotnego	Kierunek i siła wiatru	Stan atmosfery
7. god. zrana	327.39‴	+ 0.6	63.0	płn. z. sł.	8
2. god. po poł.	328.00	+ 4.8	36.2	„ „	6
10.god. wiecz.	327.63	+ 2 0	69.6	„ „	0
7. god. zrana	325.18‴	+ 2.8	83 3	zach. sł.	10
2. god. po poł.	324.89	+ 5.8	79.0	„ „	10
10.god. wiecz.	324 90	+ 4 6	84.7	„ „	6

W nocy śnieg i deszcz 2.‴94.

Odpowiedzialny redaktor Adolf Rudyński.

Kurs Lwowski.

Dnia 13. kwietnia

		gotówką zł.	c.	towarem zł.	c.
Dukat holenderski	w. a.	6	14	6	22
Dukat cesarski	„	6	17	6	25
Półimperyał zł. rosyjski	„	10	72	10	85
Rubel srebrny rosyjski	„	1	98	2	04
„ papierowy rosyjski	„	1	69	1	72
Talar pruski	„	1	94	1	97
Polski kurant i pięciozłotówka	„	—	—	—	—
Galicyj. listy zastawne w. a. za 100 zł.	bez kuponów	75	75	76	57
„ „ m. k. za 100 zł.	bez kuponów	79	53	80	36
Galicyjskie obligacye indemnizacyjne	bez kuponów	66	92	67	83
5. Pożyczka narodowa	bez kuponów	66	75	67	58
Akcye gal. kol. żelaz. Karola Ludwika		205	—	208	—
Akcye kolei lwowsko-czerniowieckiej		174	67	178	—

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 11. kwietnia.

1. Dług publiczny.

A. Państwa.

(Za 100 zł.)	pien.	towar.
Z pożyczki narod. z procentami od stycznia do lipca po 5%	67 60	67.80
od kwiet. do października po 5%	67.60	67.80
Pożyczka w srebrze 1864 (funt. szt.) zwrotna w 35 latach po 5%	75.50	76.50
Pożyczka w srebrze z 1865 (franki.) zwrotna w 37 latach po 5%	78 —	80.—
Metaliki po 5%	57.25	57.50
Przez. do wyl. z r. 1839 całe losy	132.—	134.—
Przez. do wyl. z r. 1839 piąta część losów	131.—	133.—
Przez. do wyl. z r. 1854	71.50	72.—
Przez. do wyl. z r. 1860 po 500 zł.	81 90	82.—
Przez. do wyl. z r. 1860 po 100 zł.	85.50	86.50
Pożyczka z r. 1864 (z premią) po 100 złr.	75 80	76.—
Renty Como po 42 lir. aust.	18.—	18.50

B. Krajów koronnych.

Obligacye indemn. po 5% za 100 złr.	pien.	towar.
Niższej Austryi	85.—	86.—
Czech	86.—	88.—
Węgier	68.75	69 25
Galicyi	66.—	67.25
Siedmiogrodu	64.25	64 75
Bukowiny	64.50	65.50
Galic. pożyczki głod. z r. 1866 po 7%	97.50	98 —

2. Akcye.

	pien.	towar.
Banku narodowego	702.—	704.—
Inst. kred. dla handlu po 200 zł. w. a.	169.—	169.20
Niż.-austr. tow. eskomt. po 500 zł.	608.—	612.—
Banku anglo-austryackiego na 200 złr. (20 ft. ster.) z wpłatą 30%	91.50	92.—
Półn. kol. po 1000 zł. m. k.	1610.—	1615.—
Tow. kolei żel. państwa po 200 zł. m. k. czyli 500 fr.	197.—	197.20
Połud. kolei państ., po 200 zł. w. a. czyli 500 fr.	194.50	195.—
Kol. Ces. Elżbiety po 200 zł. mon. konw.	130.50	131 50
Kol. Kar. Lud. po 200 zł. mon. konw.	204 50	205 50
Lwowsko-czerniow. kolej po 200 zł. w. a. w srebrze (20 f. s.)	176.—	177.—
Austr. towarz. żegl. par. po 500 zł. m. k.	464.—	466.—

3. Listy zastawne.

(za 100 zł.)	pien.	towar.
Banku narod. w w. a. przezn. do losowania po 5%	90.75	91.—
Gal. Tow. kred. w w. a. po 4%	75.50	76.—
Węgier. Towar. ziemskie. po 5½%	86.50	87.—
detto (renta) po 6%	—.—	—.—
Pow. austr. towarz. kr. ziem. przez. do losow. po 5% w sr.	104.—	105.—

4. Obligacye z prawem pierwszeństwa.

	pien.	towar.
Kol. półn. po 100 zł. m. k.	91.75	92.25
Kol. półn. po 100 zł. w. a.	89.—	90.—
Kolej gal. Karola Ludwika po 300 zł. w. a. (w srebrze) po 5% za 100 zł.	98.—	99.—

5. Losy.

(za sztukę.)	pien.	towar.
Inst. kred. dla handlu po 100 zl. w. a.	122.—	122.50
Tow. żeg. par. na Dunaju po 100 zł. m. k.	86.—	88.—
Poż. Tryc. po 100 zł. m. k.	115.—	—.—
„ „ po 50 zł. w. a.	52.—	—.—
Pożyczka miasta Budy po 40 zł. w. a.	25.50	26.—
Esterhazego po 40 zł. m. k.	85.—	90.—
Salma „ 40 „ „	30.—	31.—
Palfiego „ 40 „ „	25.—	26.—
Clarego „ 40 „ „	25.50	26.—
St. Genois „ 40 „ „	23.—	24.—
Windischgrätza 20 „ „	18.—	19.—
Waldsteina 20 „ „	22.—	23.—
Keglevicha „ 10 „ „	14.25	14.75
Fundacya szpit. Arcyksięcia Rudolfa	11.50	12.—

Weksle.

(Na 3 miesiące.)

	pien.	towar.
Amsterdam za 100 zł. hol	111.50	111.75
Augsburg za 100 zł. w. p. n.	110.40	110.75
Berlin za 100 tal.	—.—	—.—
Frankfurt za 100 zł. w. p. n.	110.50	111.—
Hamburg za 100 M. B.	98.—	98.25
Londyn za 10 ft. szt.	131 90	132.15
Paryż za 100 fr.	52.45	52.55

Kurs złota.

	pien.	towar.
Dukaty ces. men.	6.21	6.23
detto. pełnej wagi	6.21	6.23
Korona	18.—	—.—
20frankówka	10.54	10.55
Rosyjski imperyał	10.75	10.80
Talar związkowy	1.94	1.94½
Srebro	129.—	130.—
Kurs korony w c. k. kasach	17 zł.	36 c.

Telegrafowany kurs wiedeński.

Dnia 13. kwietnia.	złr.	kr.
5% Metaliki	57	20
5% pożyczka narodowa	67	20
Losy z 1860 roku	82	—
Akcye banku wiedeńskiego	706	—
„ „ kredytowego	168	70
Londyn, 10 funtów szterlingów	132	—
Srebro	129	50
„ towarem	—	—
Dukat pojedynczy	6	22

DZIENNIK URZĘDOWY.

(668) **Edykt.** (1)

Nro. 5401. C. k. sąd krajowy Krakowski niniejszem podaje do powszechnej wiadomości, iż na żądanie K. Hermana na zasadzie §. 81 U. S. otwiera się konkurs na cały majątek ruchomy M. J. Gottlieba z Krakowa, gdziekolwiek się znajdujący, tudzież na majątek nieruchomy tegoż, o ile się takowy znajduje w krajach koronnych w których rozporządzenie ces. z dnia 20. listopada 1852 obowiązuje.

Wzywa się przeto wszystkich, którzy sobie do rzeczonej masy konkursowej jakiekolwiek prawo roszczą, aby swoje z jakiegobądź tytułu pochodzące pretensye najdalej do dnia 30. czerwca 1867 pozwem przeciw zastępcy upadłości w osobie p. Dra. Machalskiego niniejszem wyznaczonemu, któremu się p. Dra. Schönborna za zastępcę dodaje, zgłosili, w razie bowiem przeciwnym wykluczeni zostaną od majątku tak obecnie do upadłości należącego, jakoteż w przyszłości przyróść mogącego, o ileby takowy przez zgłaszających się wierzycieli wyczerpnięty został, a to bez względu na mogące im służyć prawo własności lub zastawu do jakiej rzeczy do upadłości należącej, albo prawo kompenzacyi, tak że w ostatnim przypadku do zapłacenia ich długu do masy zmuszeni by zostali.

Tymczasowym zarządzcą upadłości mianuje się p. S. J. Engelstein z Krakowa, do zatwierdzenia tegoż lub do wyboru innego zarządzcy, również jak do wyboru wydziału wierzycieli i do ustanowienia sposobu zarządu upadłości, oraz do tentowania ugody wzywa się wierzycieli na termin w dniu 5. lipca 1867 godzinę 4tą po południu z tym dodatkiem, że niestawający tak uważani będą, jakoby przystąpili do wyboru przez stawających większością głosów zrobionego.

Kraków, dnia 2. kwietnia 1867.

(675) **Obwieszczenie.** (1)

Nro. 3594. C. k. sąd delegowany miejski w sprawach cywilnych w Krakowie podaje do publicznej wiadomości, iż na wezwanie c. k. sądu krajowego w Krakowie z dnia 18. lutego 1867 l. 2623 celem zaspokojenia sumy wekslowej 1900 zł. w. a. z pn. p. Maryi 1go Chyćkowej 2go Wiśniewskiej nakazem płatniczym z dnia 7. sierpnia 1865 l. 14989 przeciw pp. Józefowi i Karolinie Kulasińskim przyznanej, odbędzie się w dniu 16. maja 1867 o godzinie 10tej z rana w kancelaryi sądowej przymusowa sprzedaż realności wiejskiej pod l. 76 w Czyżynach położonej, pp. Józefa i Karoliny Kolasińskich własnej, o czem chęć kupna mający z tym dodatkiem zawiadomienie otrzmują, iż wedle ustanowionych już a obecnie ułatwiających warunków licytacyjnych cena wywołania 8030 zł., zaś wadyum 400 zł. w. a. wynosi, i że ta realność na tym terminie także poniżej ceny szacunkowej sprzedaną będzie.

Akt zajęcia, oszacowania i warunki licytacyjne, mogą być w registraturze sądowej przejrzane.

Kraków, dnia 2. kwietnia 1867.

(688) **Kundmachung.** (1)

Nro. 20626. Nachdem in der Hornvieh-Contumaz-Anstalt zu Kozaczówka die Rinderpest ausgebrochen ist, wurde der Eintritt von Horn- und Wollvieh aus Rußland über Kozaczówka eingestellt.

Von der k. k. Statthalterei.

Lemberg, am 4. April 1867.

Obwieszczenie.

Nro. 20626. Ponieważ w zakładzie kontumacyjnym na bydło rogate w Kozaczówce wybuchła zaraza na bydło, wzbroniony został pęd bydła rogatego i owiec z Rosyi przez Kozaczówkę.

Z c. k. Namiestnictwa.

Lwów, dnia 4. kwietnia 1867.

(686) **Kundmachung.** (2)

Nro. 20255. Zufolge der Bestimmungen des Vertrages zwischen der österreichischen Staatsverwaltung und der Krakau-Oberschlesischen Eisenbahn-Gesellschaft vom 30. April 1850 wird am 15. April d. J. die 17te Verlosung der gegen die Stamm-Actien der Krakau-Oberschlesischen Eisenbahn hinausgegebenen Obligationen und die 18te Verlosung der Prioritätsactien der genannten Bahn in Wien in dem hiezu bestimmten Locale (Stadt, Singerstraße, Bancogebäude) um 10 Uhr Vormittags stattfinden.

Von der k. k. Direction der Staatsschuld.

(656) **E d i c t.** (3)

Nro. 2129. Vom Lemberger k. k. Landesgerichte werden diejenigen, welche als Gläubiger des am 18. September 1865 mit Hinterlassung eines Testaments verstorbenen Justinian Grafen Łoś, Eigenthümers der Güter Bortków und Skniłów, Złoczower Kreises, eine Forderung zu stellen haben, aufgefordert, bei diesem Gerichte zur Anmeldung und Darthuung ihrer Ansprüche hiergerichts am 12. Juli 1867 um 10 Uhr Vormittags zu erscheinen, oder bis dahin ihr diesfälliges Gesuch schriftlich zu überreichen, widrigens denselben an der Verlassenschaft, wenn sie durch Bezahlung der angemeldeten Forderungen erschöpft würde, kein weiterer Anspruch zustände, als insoferne ihnen ein Pfandrecht gebührt.

Vom k. k. Landesgerichte.

Lemberg, am 22. Jänner 1867.

E d y k t.

Nro. 2129. C. k. sąd krajowy Lwowski wzywa wszystkich wierzycieli zmarłego dnia 18. września 1865 z sporządzeniem testamentu Justyniana hr. Łosia właściciela dóbr Bortkowa i Skniłowa obwodu Złoczowskiego, by się w celu podania i udowodnienia swoich pretensyi dnia 12. lipca 1867 o godzinie 10tej przed południem w tutejszym c. k. sądzie krajowym stawili, albo w tym czasie pretensye swoje pisemnie zgłosili, gdyż w przeciwnym razie, jeżeliby masa spadkowa przez zapłacenie podanych pretensyi wyczerpaną została, do spadku żadnego prawa mieć nie będą, jak o ile im prawo zastawu do niego przysłuża.

Z c. k. sądu krajowego.

Lwów, dnia 22. stycznia 1867.

(663) **E d y k t.** (3)

Nro. 1542. C. k. sąd obwodowy w Przemyślu podaje do wiadomości publicznej, że odnośnie do odezwy c. k. sądu krajowego Lwowskiego z dnia 28. października 1865 do l. 49008 egzekucyjna sprzedaż licytacyjna położonych w Sanockim obwodzie dóbr Grąziowa czyli Grądziawa także Grąziawa górna zwanych, uchwałą c. k. sądu krajowego we Lwowie z dnia 28. października 1865 do l. 49008 na prośbę Dyrekcyi galic. Towarzystwa kredytowego przeciw Sybilli z Pieściorowskich Dydyńskiej celem zaspokojenia wierzytelności w sumie 2931 zł. 86½ c. w. a. wraz z pn. dozwolona — z powodu tego że na terminie dnia 19. listopada 1866 uchwałą t. s. z dnia 22. sierpnia 1866 do l. 11554 do licytacyi tychże samych dóbr wyznaczonym żaden kupiciel się nie zgłosił, ponownie rozpisuje się i dnia 3. czerwca 1867 o godzinie 10tej przed południem pod temi samemi ułatwiającemi warunkami w tym c. k. sądzie przedsięwziętą zostanie, jakie uchwałą t. s. z dnia 22go sierpnia 1866 do l. 11554, a mianowicie edyktami w dzienniku urzędowym do Gazety Lwowskiej Nr. 236, 237 i 238 w dniach 13., 15. i 16. października 1866 pomieszczonemi do publicznej wiadomości podano, a mianowicie:

1. Za cenę wywołania stanowi się wartość przy udzieleniu pożyczki przyjęta w sumie 12.840 zł. 50 kr. m. k. czyli 13482 zł. 87½ c. w. a.

2. Dobra te sprzedają się ryczałtowo i niżej ceny szacunkowej, jednak nie niżej ceny kupna jak 6000 zł. w. a. i z wyłączeniem prawa do wynagrodzenia za zniesione dochody urbaryalne; które to prawo przeto pozostanie własnością terazniejszych właścicieli dóbr z zastrzeżeniem praw wierzycieli na tych dobrach intabulowanych.

3. Każdy chęć kupienia mający winien jest dwudziestą część ceny wywołania w sumie 674 zł. 25 c. w. a. w gotowiznie, w książeczkach galic. kasy oszczędności, w listach zastawnych galic. stan. Towarzystwa kredytowego lub galic. obligacyach indemnizacyjnych z kuponami odpowiedniemi podług kursu w ostatniej Gazecie Lwowskiej notowanego, nigdy jednak nad wartość nominalną takowych liczyć się mających, do rąk komisyi licytacyjnej jako wadyum czyli zakład złożyć, które to wadyum w gotowiznie złożone najwięcej ofiarującemu w cenę kupna ofiarowaną wrachowane, innym zaś licytującym zaraz po zamknięciu licytacyi zwrócone zostanie.

4. Najwięcej ofiarujący obowiązanym będzie, taką sumę na rachunek ceny kupna w przeciągu 14 dni, od dnia doręczenia temuż uchwały sądowej akt licytacyi do wiadomości sądu przyjmującej licząc, do kasy galic. Towarzystwa kredytowego we Lwowie złożyć, jaka na całkowite zaspokojenie wierzytelności tegoż Towarzystwa kredytowego z należytościami podrzędnemi, według wykazu przez kasę galic. stan. Towarzystwa kredytowego na żądanie w tym celu wydać się mającego, potrzebną będzie. Gdyby zaś suma na całkowite zaspokojenie galic. Towarzystwa kredytowego, kasie tegoż Towarzystwa wypłacona trzeciej części ofiarowanej ceny kupna nie wystarczała, w takim razie obowiązany będzie najwięcej ofiarujący oprócz sumy galic. Towarzystwu kredytowemu wypłacanej na rachunek ofiarowanej ceny kupna, taką sumę w tym samym czasie do depozytu sądowego złożyć, jaka do uzupełnienia trzeciej części ofiarowanej ceny kupna potrzebną będzie.

O tej licytacyi obydwie strony, dalej wierzycieli hypotecznych z pobytu wiadomych do rąk własnych, tudzież tych wierzycieli którymby uchwała licytacyę pozwalająca albo wcale nie, albo w należytym czasie doręczoną nie została, i tych, którzyby po dniu 2go maja 1865 do tabuli krajowej weszli, przez kuratora w osobie p. adwokata krajowego Dra. Kozłowskiego z substytucyą p. adwokata krajowego Dra. Chamajdesa postanowionego i przez edykta zawiadamia się.

Z rady c. k. sądu obwodowego.

Przemyśl, dnia 28. marca 1867.

(678) **Concurs-Verlautbarung.** (3)

Nr. 9611. Zur Besetzung einer am hierortigen academischen Obergymnasium erledigten Lehrerstelle, womit ein systemmäßiger Gehalt jährlicher 945 fl. mit dem Vorrückungsrechte in die höhere Gehaltsstufe jährlicher 1050 fl. und dem Anspruche auf Decennalzulagen verbunden ist, wird hiemit der Concurs bis 15. April 1867 ausgeschrieben.

Zur Versehung dieses Dienstpostens wird die vollständige Lehrbefähigung aus dem Gebiete der altclassischen Sprachen nach den Bestimmungen des Prüfungsgesetzes erfordert.

Bewerber um diesen Dienstposten, haben ihre, an das hohe Unterrichtsministerium stilisirten Gesuche unmittelbar bei der k. k. galizischen Statthalterei oder wenn sie bereits in öffentlichen Diensten stehen, im Wege ihrer vorgesetzten Behörde innerhalb der Concursfrist einzubringen, und sich über ihre Studien, die erlangte Lehrbefähigung, Kenntniß der Landessprachen und ihre sittliche und staatsbürgerliche Haltung auszuweisen.

Von der k. k. Statthalterei.

Lemberg, am 28. März 1867.

(677) **E d y k t.** (3)

Nr. 4358. C. k. sąd krajowy lwowski ogłasza niniejszem, że p. Jędrzej Rudolf na dniu 22. stycznia 1867 do liczby 4358 przeciw a) przyszłemu swemu potomstwu, b) przeciw przyszłym swym spadkobiercom i c) przeciw wszystkim, którzyby z zakazu sprzedania i obciążania realności we Lwowie pod l. 720²/₄ testamentem Maryi Rudolf z dnia 24. stycznia 1864 wyrzeczonego, jakie prawo mieli lub sobie rościli, o zawyrokowanie, że rzeczony zakaz względem ³/₄ części powyższej realności ustał, że spadek po Maryi Rudolf z powyższem orzeczeniem panu Jędrzejowi Rudolf przynanym i tenże względem ³/₄ części tej realności za nieograniczonego właściciela zaintabulowanym być ma, co do c. k. sądu krajowego pozew wniósł, w skutek którego do ustnego postępowania termin na dzień 23go kwietnia 1867 o godzinie 10. przed południem wyznaczono.

Od c. k. sądu krajowego.

Lwów, dnia 23. lutego 1867.

(662) **E d i c t.** (3)

Nro. 4386. Vom k. k. Kreis- als Handelsgerichte in Tarnopol wird dem Sise Harlig mit diesem Edicte bekannt gemacht, daß wider denselben über Klage des Simon Selzer de praes. 2. März 1867 Z. 2634 unterm 6. März 1867 Z. 2634 der Zahlungsauftrag der Wechselsumme von 200 fl. öst. W. erlassen worden ist.

Da der Aufenthaltsort des Sise Harlig unbekannt ist, so hat das k. k. Kreisgericht zu seiner Vertretung und auf seine Gefahr und Kosten den Hrn. Advocaten Dr. Frühling mit Substituirung des Hrn. Advocaten Dr. Schmidt als Curator bestellt und demselben obige Zahlungsauflage zugestellt.

Tarnopol, am 6. April 1867.

(664) **Obwieszczenie licytacyi.** (3)

Nr. 341. C. k. sąd powiatowy w Krzeszowicach podaje do wiadomości, że na zaspokojenie należytości Barucha Lauber w kwocie 51 zł. wal. austr. z p. n. dozwoloną została spredaż przez publiczną licytacyę realności niehypotekowanej pod l. domu 43 w Alwerni, powiecie Krzeszowickim, obwodzie Krakowskim położonej, składającej się z domu drewnianego wraz z gruntem wedle Ark. kat. 24. z parcel 44, 217, 218 i 219 w obtętości 451 kwadrat. sążni wynoszącym — Szymona Górnickiego własność stanowiącą.

Cena wywołania ustanawia się na 160 zł. wal. austr.

Do lictacyi ustanawia się termin pierwszy na dzień 28. maja 1867 r., drugi na dzień 28. czerwca 1867, zawsze o godzinie 10tej zrana na gruncie kolonii Alwernia — przy których realność ta niżej ceny szacunkowej sprzedaną nie będzie.

Wadyum oznacza się kwota 16 zł. w. a.

Warunki licytacyi i protokół detaksacyi w kancelaryi sądu tutejszego w godzinach urzędowych przejrzane i odpisy z nich podniesione być mogą.

O czem chęć kupna mających zawiadamia się.

C. k. sąd powiatowy.

W Krzeszowicach, dnia 20. lutego 1867.

(660) **E d i k t.** (2)

Nr. 2392. Vom k. k. Kreisgerichte Stanislau wird zur Hereinbringung der von Wolf Stein ersiegten Forderung von 267 fl. öst. W. sammt 6% vom 30. März 1862 und der Kosten pr. 43 fl. 66 kr. die executive Feilbiethung der, der Apolonia Majka oder Mańka gehörigen Hälfte der Realität sub Nr. 150³/₄ in Stanislau unter nachstehenden Bedingungen ausgeschrieben.

Der Ausrufspreis beträgt 777 fl. 84 kr. öst. W. Jeder Kauflustige ist schuldig 38 fl. 89 kr. als Vadium zu erlegen.

Zur Feilbiethung wird der Termin auf den 21. Mai 1867 — 4 Uhr Nachmittags bei diesem k. k. Kreisgerichte festgesetzt, bei welchem diese Realitätshälfte auch unter dem Schätzungswerthe veräußert werden wird.

Der Grundbuchsauszug und Schätzungsact der zu veräußernden Realitätshälfte sub Nr. 150³/₄ so wie die näheren Feilbiethungsbedingungen können in der hierortigen Registratur eingesehen werden.

Bezüglich des Tabularstandes und der Steuern werden die Kauflustigen an das hierortige Steueramt und die Stadttafel gewiesen.

Von dieser Feilbiethung werden Jacob Mańko so wie alle Gläubiger, denen der gegenwärtige oder die nachfolgenden Bescheide entweder gar nicht oder nicht rechtzeitig zugestellt werden würden oder welche nach Ausfertigung des Grundbuchsextraktes vom 16. September 1866 an die Gewähr gelangen sollten, durch den in der Person des Herrn Advokaten Dr. Skwarczyński mit Substitution des Herrn Advocaten Dr. Dwernicki bestellten Curator und durch Edicte verständigt.

Stanislau, am 28. März 1867.

(674) **Kundmachung.** (2)

Nro. 1502. Am 20. Mai 1867 wird bei der k. k. Berg- und Salinen-Direction in Wieliczka die Concurrenz-Verhandlung wegen Sicherstellung der Lieferung von fertigen Salzfässern für den dreijährigen Bedarf der Bochniaer k. k. Saline, dann Ausbesserung der geforderten, gepackten Salzfässer, und Lieferung des zu dieser Ausbesserung erforderlichen, zugerichteten Faßmaterials abgehalten werden.

Der beiläufige jährliche Bedarf beträgt:
5000 Stück ganze und 44.000 Stück halbe Fässer.
eine gleiche Anzahl der gepackten Salzfässer wird bei der Förderung und Expedition auszubessern sein. —

Der beiläufige jährliche Bedarf an zugerichtetem Faßmaterial ist:

In großen Faßtaufeln . . .	80	Schock,
„ kleinen „	200	„
„ großen fertigen Böden . .	60	„
„ kleinen „ „ . .	200	„
„ großen Reifen	1000	„
„ kleinen „	2500	„
„ großen Sperrstücken . . .	460	„
„ kleinen „ . . .	2000	„

Diejenigen, welche diese Lieferung zu unternehmen wünschen, werden eingeladen, ihre mit dem, dem Preisanbote entsprechenden 10% Vadium zu belegenden schriftlichen wohlversiegelten Offerte bis Schlag 12 Uhr Mittags des obgedachten Verhandlungstages in der Kanzlei des k. k. Berg- und Salinen-Directions-Vorstandes zu überreichen.

Die näheren Bedingnisse dieser Verhandlung können in der Amtskanzlei der k. k. Berg- und Salinen-Direction zu Wieliczka und bei der k. k. Salinen-Berg-Verwaltung in Bochnia eingesehen werden.

Schließlich wird bemerkt, daß diese Bedingnisse von den Offerenten zum Beweise, daß sie selbe eingesehen haben und sich denselben unbedingt unterwerfen, vor Ueberreichung des Offertes gefertigt werden müssen.

Von der k. k. Berg- und Salinen-Direction.

Wieliczka, am 5. April 1867.

(661) **Ogłoszenie.** (1)

Nro. 1342. C. k. sąd powiatowy w Bohorodczanach otwiera niniejszem konkurs wierzycieli do majątku Feiwla Schreiera z Bohorodczan.

Wszystkich, którzy do tej masy konkursowej jakie żądanie mają, wzywa się, aby takowe pozwem przeciw kuratorowi tej upadłości, którym jest tutejszy mieszczanin Piotr Gebhard mianowany, a na substytuta tutejszego mieszczanina Wincentego Hermana dodanego, do dnia włącznie 20. maja 1867 w tutejszym sądzie zameldowali, i w tym pozwie nietylko prawdziwość swej wierzytelności, ale także prawa według którego w jednej lub drugiej klasie umieszczonemi być pragną, wykazali, gdyż w razie przeciwnym po upływie powyższego terminu ci, którzy się w terminie nie zgłosili, od wszelkiego do masy konkursowej należącego majątku, o ile takowy zameldowanemi wierzytelnościami wyczerpany będzie, wykluczeni zostaną, bez względu, chociażby swą własność z masy do żądania lub też prawo zastawu mieli, a w ostatnim wypadku będą zmuszeni do uiszczenia tego, co masie krydalnej dłużni są.

Na tymczasowego zawiadowcę masy konkursowej zamianowanym został tutejszy mieszkaniec Abraham Kremer, a celem wybrania stanowczego zawiadowcy i wydziału wierzycieli wzywa się tychże do sądu na dzień 22. maja 1867 o 10tej godzinie przed południem.

Z c. k. sądu powiatowego.

Bohorodczany, dnia 30. marca 1867.

(653) **E d y k t.** (3)

Nr. 879. Ces król. sąd powiatowy dla miasta Stanisławowa wydzielony z miejsca pobytu niewiadomego Daniela Fuxa niniejszem uwiadamia, iż celem doręczenia tutejszosądowej rezolucyi z dnia 3. marca 1866 l. 1212, wzywającej c. k. sąd obwodowy w Stanisławowie o polecenie tabuli miejskiej, ażeby na podstawie prawomocnego dekretu dziedzictwa po Justynie z Bajewskich Fuxa z dnia 11. czerwca 1861 l. 3209 i jej ustępstwa dalej na podstawie ustępstwa Józefa Fux, Antoniny Fux, Felicyi z Fuxów Müllerowej, Pauliny z Fuxów Krugowej, Ignacego Kamińskiego jako właściciela 1/7 części z sumy 972 złr. 16 kr. m. k. wraz z procentami 5% od 1. stycznia 1855 bieżącemi nie mniej jednej siódmej części z sumy 314 złr. 4 2/4 kr. m. k. w stanie dłużnym realności pod Nr. 47, 48, 49 3/4 położonych zaintabulowała na podstawie zrzeczenia się Daniela Fux i deklaracyi do extabulacyi, wspomnione sumy z procentami ze stanu dłużnego wykreśliła, tudzież rezolucyi z dnia 3. marca 1866 l. 1213 przyjmującej Daniela Fuxa zrzeczenia się prawa do spadku po śp. Justynie z Bajewskich Fuxowej do sądowej wiadomości, kuratorem pana adwokata Dr. Bardascha z substytucyą pana adwokata Dr. Maciejowskiego ustanawia i temuż wspomnione rezolucye doręcza.

Z c. k. sądu powiatowego miejsko delegowanego.

Stanisławów dnia 31. marca 1867.

(645) **Obwieszczenie.** (3)

Nro. 4898. C. k. sąd obwodowy w Tarnowie zarządza na prośbę Lippy Kukuk postępowanie amortyzacyjne względem zgubionych przez tego następujących weksli:

1) Weksłu z daty Dembica dnia 13. marca 1866 za 3 miesiące od daty płatnego, na sumę 100 zł. w. a., wystawionego przez Lippę Kukuk, akceptowanego przez Władysława Ehrlicha, płatnego w Tarnowie, —

2) wekslu z daty Dembica dnia 20. czerwca 1866 za 1 miesiąc od daty płatnego, na sumę 100 zł. w. a., wystawionego przez Lippę Kukuk, akceptowanego przez Jana Thumę, płatnego w Tarnowie, —

3) wekslu z daty Dembica dnia 20. lipca 1866 za 1 miesiąc od daty płatnego, na sumę 100 zł. w. a., wystawionego przez Lippę Kukuk, akceptowanego przez Józefa Seidel, płatnego w Tarnowie, —

4) wekslu z daty Dembica dnia 30. maja 1866 za 3 miesiące od daty płatnego, na sumę 50 zł. w. a., wystawionego przez Lippę Kukuk, akceptowanego przez Chaima Kleinmann, płatnego w Tarnowie, —

5) wekslu z daty Pilzno dnia 20. stycznia 1866 za 4 miesiące od daty płatnego, na sumę 100 zł. w. a., wystawionego przez Lippę Kukuk, akceptowanego przez Leopolda Mayerhofera, płatnego w Tarnowie, —

6) wekslu z daty Pilzno dnia 15. września 1865 za 6 miesięcy od daty płatnego, na sumę 100 zł. w. a., wystawionego przez Lippę Kukuk, akceptowanego przez Katarzynę Wotynowską, płatnego w Tarnowie, —

7) wekslu z daty Dembica dnia 12. kwietnia 1866 za 3 miesiące od daty płatnego, na sumę 70 zł. w. a., wystawionego przez Lippę Kukuk, akceptowanego przez Józefa Jordnera, płatnego w Tarnowie, — i wzywa posiadaczy tychże aby takowe w dniach 45 od dnia zamieszczenia ogłoszenia po raz trzeci w Gazecie Lwowskiej — tutejszemu c. k. sądowi obwodowemu przedłożył, ile że w razie przeciwnym na ponowne żądanie podającego weksle powyższe za umorzone uznane zostaną i dłużnicy z wymienionych weksli tymże więcej obowiązani nie będą.

Z rady c. k. sądu obwodowego.

Tarnów, dnia 1. kwietnia 1867.

(640) **E d y k t** (3)

uznania za umarłego.

Nro. 2831. Ze strony c. k. sądu powiatowego w Makowie podaje się do wiadomości, że Jan Gasek ze Skawicy Nr. k. 56, urodzony w roku 1837, który pomimo tutejszo-sądowego wezwania z dnia 8. lutego 1865 do l. 2157-civ. zapadłego, w oznaczonym czasie w tutejszym c. k. sądzie nie zgłosił się i o swojem życiu i miejscu teraźniejszego pobycia swojego kuratora swego Wojciecha Ficka nie zawiadomił, na prośbę wspomnionego kuratora za umarłego uznaje się, i zarazem do spisania aktów pośmiertelnych po tymże termin na dzień 31. maja 1867 o godzinie 10tej z rana wyznacza się, na którym Józef Suwaj opiekun małoletniej siostry Anny na teraz zamężnej Francakowej i kurator nieobecnego Jana Gaska w tutejszym c. k. sądzie stanąć mają.

Z c. k. sądu powiatowego.

Maków, dnia 31. stycznia 1867.

(669) **Licitations-Ankündigung.** (3)

Nro. 483. Am 2. Mai 1867 wird zur Verpachtung des im Stryjer Kreise in der Staatsherrschaft Kałusz gelegenen Meierhofes Kopanka auf drei nacheinander folgende Jahre, u. z. vom 24. Juni 1867 bis dahin 1870 bei dem k. k. Cameral-Wirthschaftsamte in Kałusz eine öffentliche Versteigerung abgehalten werden.

Die Nutzungsquellen sind:

a) 230 Joch 1282 Q.-Klft. Aecker-, Wiesen- und Hutweidengründe, dann

b) Wohn- und Wirthschaftsgebäude.

Der Ausrufspreis des einjährigen Pachtschillings beträgt 686 fl. 66 kr. öst. W. und das bei der Licitation zu erlegende Vadium 69 fl. öst. W.

Es werden auch schriftliche Offerten, jedoch nur bis 6 Uhr Abends Tags vor dem Licitationstermine angenommen werden.

Diese müssen von dem Anbotsteller unter Angabe des Wohnortes und Characters eigenhändig geschrieben und gefertigt, mit dem obigen Angelde belegt sein, den bestimmten einzigen Anbot nicht blos mit Ziffern, sondern auch mit Buchstaben angesetzt und die ausdrückliche Erklärung enthalten, daß der Anbotsteller allen Pachtbedingungen sich vollkommen unterziehe.

Schreibensunkundige Parteien haben ihre Offerten mit ihrem Handzeichen zu unterfertigen und dieselben nebst dem vom Namensfertiger und noch von einem Zeugen unterzeichnen zu lassen.

Von der Licitation und Pachtung sind ausgeschlossen: Aerarialrückständler, bekannte Zahlungsunfähige, die unmittelbaren Grenznachbarn, Ortsgemeinden, Ausländer, Minderjährige so wie überhaupt alle diejenigen, welche gesetzlich keine giltigen Verträge schließen können, endlich jene, welche wegen eines Verbrechens aus Gewinnsucht in Criminaluntersuchung gestanden und verurtheilt oder blos aus Mangel an Beweisen losgesprochen worden sind.

Die übrigen Pachtbedingungen können bei dem Cameral-Wirthschaftsamte in Kałusz eingesehen werden und werden auch bei der Licitationstagfahrt bekannt gegeben werden.

Vom k. k. Cameral-Wirthschaftsamte.

Kałusz, am 1. April 1867.

(634) **Kundmachung.** (3)

Nro. 353. Vom k. k. Bezirksgerichte wird hiemit bekannt gemacht, daß zur Hereinbringung des durch Benjamin Birenbaum ersiegten Betrages von 50 fl. 40 kr. öst. W. s. N. G. die executive Veräußerung der dem Dmytro Boszniak gehörigen, zu Krzyweze sub CNr. 133 liegenden Grundwirthschaft am 28. Mai 1867, 11. Juni 1867 und 25. Juni 1867, jedesmal um 9 Uhr Vormittags abgehalten werden wird, mit dem, daß am letzten Termine diese Realität auch unter dem Schätzungswerthe verkauft werden wird.

Als Ausrufspreis wird der erhobene Schätzungswerth pr. 220 fl. öst. W. angenommen. An Vadium haben die Kauflustigen 22 fl. öst. W. zu Händen der Licitations-Commission zu erlegen. Der Schätzungsact und die übrigen Licitationsbedingnisse können in der h. g. Registratur eingesehen oder in Abschrift erhoben werden.

Vom k. k. Bezirksgerichte.

Mielnica, am 9. März 1867.

(673) **E d y k t.** (2)

Nr. 11866. C. k. sąd krajowy Lwowski ogłasza niniejszem, że w tymże, celem zaspokojenia wywalczonej przez p. Józefa hr. Castiglione przeciw małżonkom pp. Stanisławowi i Julii Żółkiewskim pretensyi 2000 zł. w. a. z p. n. przymusowa sprzedaż realności we Lwowie pod l. 304 3/4 i gruntów pod l. 297 3/4 i 299 3/4 położonych, do dłużników należących na d. 17. maja i 17. czerwca 1867 zawsze o godzinie 10tej przed południem się odbędzie, przy którychto terminach rzeczona realność i grunta niżej ceny szacunkowej w ilości 8158 zł. 26 kr. w. a. sprzedaną nie będzie, dalej, że jako wadyum ilość 815 zł. 83 kr. w. a. ustanowioną została, że akt ocenienia i warunki licytacyjne w registraturze c. k. sądu krajowego przejrzeć lub też w odpisie podnieść można, nareszcie, że dla niewiadomej, co do miejsca pobytu p. Anny Michalkiewicz dla masy Franciszka Kisielki, tudzież dla tych, którymby uchwały niniejszej sprawy egzekucyjnej dotyczące, doręczone być nie mogły, lub którzyby po dniu 20. lutego 1867 do tabuli weszli, p. adwokata Dra. Męcińskiego z zastępstwem p. adwokata Dra. Klimkiewicza kuratorem ustanowiono.

Lwów, dnia 18. marca 1867.

(654) **E d i c t.** (3)

Nro. 208. Vom Sołotwinaer k. k. Bezirksamte als Gericht wird mit Bezug auf den hiergerichtlichen Beschluß vom 7. November 1864 Z. 1243 die Empfangsbestätigung der k. k. Staatsschuldentilgungsfonds-Hauptcasse ddto. 14. März 1843 Z. 5764 über die erlegte Dienstcaution pr. 200 fl. C.M. des Cameralförsters Joseph Barogiewicz, nachdem das Amortisationsverfahren durchgeführt wurde, hiemit für amortisirt erklärt.

Vom k. k. Bezirksgerichte.

Sołotwina, am 20. März 1866.

(639) **E d y k t.** (3)

Nro. 4042. Ze strony c. k. sądu powiatowego w Lisku, obwodzie Sanockim wiadomo się czyni, że bez ostatniej woli rozporządzenia pomarli:

a) Michał Prinkiewicz dnia 13. lutego 1865 w Zagórzu;

b) Bazyli Hrabik dnia 4. czerwca 1865 w Dolinie ad Załuż;

c) Dmytro Ginda vel Nedabudko dnia 6. grudnia 1863 w Załużu;

d) Stanisław Grabowski dnia 20. maja 1866 w Lisku.

Po nich z ustawowego następstwa:

ad a) syn Józef Prinkiewicz,
ad b) syn Iwan Hrabik,
ad c) syn Antoni Ginda,
ad d) syn Julian Grabowski

jako współspadkobiercy powołani są.

Ponieważ o życiu i miejscu zamieszkania tych spadkobierców nie ma sąd wiadomości, wzywa się tychże, by w przeciągu jednego roku od dnia niżej wyrażonego liczyć się mającego w tutejszym sądzie się zgłosili i oświadczenie przyjęcia spadku wnieśli, gdyż w przeciwnym razie spadek z oświadczonemi spadkobiercami i kuratorami dla nich w osobie:

ad a) Andrzeja Prinkiewicza,
ad b) Mikołaja Hrabika,
ad c) Hrycia Kormusza,
ad d) Leona Grabowskiego

postanowionemi przeprowadzony zostanie.

Z c. k. sądu powiatowego.

Lisko, dnia 31. grudnia 1866.

(655) **E d y k t.** (3)

Nro. 1013. C. k. sąd powiatowy w Olesku jako instancya kuratelna daje do publicznej wiadomości, że za poprzedniem uzyskaniem zezwolenia c. k. sądu obwodowego w Złoczowie z dnia 24. grudnia 1866 do l. 10298 Wincenty Żołkiewski z Sokołówki za marnotrawcę uznany i temuż kuratorem sądowym Jan Supranowski obywatel Sokołówki nadanym został.

Z c. k. sądu powiatowego.

Olesko, dnia 4. kwietnia 1867.

(644) **E d y k t.** (3)

Nr. 4846. C. kr. sąd obwodowy w Stanisławowie uwiadamia niniejszem dodatkowo do edyktu z dnia 18. marca 1867 liczby 4846 w Gazecie lwowskiej pod dniem 5. kwietnia 1867 Nr. 80 umieszczonego, że celem zaspokojenia sumy 1019 zł. 40 kr. wal. austr. z przynależytościami przez małżonków Jana i Maryi Burczaków wygranej — do przedsięwzięcia dozwolonej publicznej sprzedaży sumy 5000 dukatów na rzecz Felicyi hr. Golejewskiej w stanie biernym dóbr Hryniowce zabezpieczonej, dwa termina na 29. kwietnia i 17. maja 1867 zawsze o godzinie 9tej zrana wyznaczone zostały — w których suma ta nie niżej ceny, t. j. wartości nominalnej sprzedaną będzie. Na wypadek, jeśliby ta tuma przy tych dwóch terminach sprzedaną nie została, wyznacza się termin na 17. maja 1867 o godz. 4tej popołudniu do złożenia warunków łżejszych.

Cena wywołania stanowi się nominalna wartość 5000 dukatów holl. Jako wadyum wyznacza się kwotę 500 duk. holl.

Stanisławów, dnia 6. kwietnia 1867.

(658) **E d i c t.** (3)

Nr. 20158 ex 1866. Von dem k. k. Lemberger Landesgerichte wird dem, dem Wohnorte nach unbekannten Anton Mikuli mit diesem Edicte bekannt gemacht, daß Sara Fränkel un erm 26. April 1865 ein Gesuch um eine zweijährige Fristerstreckung zur Rechtfertigung der zu Gunsten der Sara Fränkel im Lastenstande des Gutsantheiles Słobudka leśna, Dom. 378. pag. 178. n. 32. on. vollzogene Pränotation verschiedener Rechte überreicht habe, welches Gesuch mit h. g. Beschluß vom 8. Mai 1865 Z. 21193 dem Gegentheile zur Außerung binnen 3 Tagen mitgetheilt wurde.

Da der Wohnort des Anton Mikuli unbekannt ist, so wird ihm der Herr Advocat Dr. Pfeiffer mit Substituirung des Hrn. Advocaten Dr. Czemeryński anf seine Gefahr und Kosten zum Kurator bestellt, und demselben der oben angeführte Bescheid dieses Gerichtes zugestellt.

Vom k. k. Landesgerichte.

Lemberg, den 15. Mai 1866.

E d y k t.

Nr. 20158 C. k. sąd krajowy we Lwowie uwiadamia niniejszem Antoniego Mikulego, że Sara Fränkel pod dniem 26go kwietnia 1865 prośbę o dozwolenie dwuletnej zwłoki do usprawiedliwienia pretensyi w stanie biernym części dóbr Słobudka leśna Dom. 378. pag. 178. n. 32. on. różnych praw na rzecz Sary Fränkel uskutecznionej, która to prośba tutejszą uchwałą z dnia 8go maja 1865 do l. 21193 stronie przeciwnej do oświadczenia się w przeciągu trech dni udzielona została.

Ponieważ miejsce pobytu Antoniego Mikulego wiadomem niejest, zatem ustanawia się mu kuratora w osobie p. adwokata Pfeiffera ze zastępstwem pana adw. Czemeryúskiego i jemu się powyższa uchwała doręcza.

Z c. k. sądu krajowego.

Lwów, dnia 15. maja 1866.

(680) **E d i c t.** (1)

Nro. 307. Vom k. k. städt. deleg. Bezirksgerichte in Strafsachen zu Sambor in Galizien wird hiemit bekannt gemacht, daß sich bei demselben ein aus dem in Nadyby im Monate April 1866 stattgehabten Funde herrührender Geldbetrag pr. 17 fl. öst. W. in Aufbewahrung befindet.

Der Eigenthümer dieses Geldbetrages so wie jene, welche sonst Ansprüche auf denselben Geldbetrag haben, werden demnach aufgefordert, sich binnen Jahresfrist vom Tage der dritten Einschaltung dieses Edictes in die Lemberger Zeitung so gewiß hiergerichts zu melden und ihr Recht nachzuweisen, widrigens der benannte Geldbetrag an das k. k. Steueramt abgeführt werden wird.

Sambor, am 4. April 1867.

(683) **Koncurs** (2)

der Gläubiger des A. H. Popiel.

Nr. 20655. Von dem k. k. Landesgerichte zu Lemberg wird über das gesammte wo immer befindliche bewegliche Vermögen, dann über das in den Kronländern, für welche das Patent vom 20. November 1852 Nr. 251 R. G. Bl. Wirksamkeit hat, gelegene unbewegliche Vermögen des Commissionärs A. H. Popiel der Concurs eröffnet.

Wer an diese Cocursmasse eine Forderung stellen will, hat dieselbe mittelst einer Klage wider den Concursmassevertreter Herrn Dr. Koliscer, für dessen Stellvertreter Herr Dr. Męciński ernannt wurde, bei diesem Landesgerichte bis 15ten Juli 1867 anzumelden, und in der Klage nicht nur die Richtigkeit der der Forderung, sondern auch das Recht, kraft dessen er in diese oder jene Classe gesetzt zu werden verlangt, zu erweisen, widrigens nach Verlauf des erstbestimmten Tages Niemand mehr gehört werden würde, und Jene, die ihre Forderung bis dahin nicht angemeldet hätten, in Rücksicht des gesammten, zur Concursmasse gehörigen Vermögens ohne alle Ausnahme auch dann abgewiesen sein sollen, wenn ihnen wirklich ein Compensationsrecht gebührte, wenn sie ein eigenthümliches Gut aus der Masse zu fordern hätten, oder wenn ihre Forderung auf ein liegendes Gut sichergestellt wäre, so zwar, daß solche Gläubiger vielmehr, wenn sie etwa in die Masse schuldig sein sollten, die Schuld ungehindert des Compensations-, Eigenthums- oder Pfandrechtes, das ihnen sonst gebührt hätte, zu berichtigen verhalten werden würden.

Zur Wahl des Vermögens-Verwalters und der Gläubiger-Ausschüsse wird die Tagsatzung auf den 16ten Juli 1867 Nachmittags 3 Uhr bei diesem Landesgerichte anberaumt.

Vom k. k. Landesgerichte.

Lemberg, am 12. April 1867.

(642) **E d y k t.** (3)

Nr. 6598. C. k. miejsko-delegowany sąd powiatowy w Nowym Sączu rozpisuje niniejszem ku zaspokojeniu sumy 422 zł. 10 kr. w. a. przez Stanisława Wierzbickiego, Leona Wierzbickiego i Zoifi z Wierzbickich Nowowiejskiej przeciw oświadczonym spadkobiercom ś. p. Leona Nowakowskiego, jako to: Michałowi Müllbauerowi, wielkoletnim Zygmuntowi Nowakowskiemu i małoletnim Mieczysławowi, Stanisławowi i Helenie Nowakowskim wygranej, niemniej ku zaspokojeniu odsetków zwłoki od sumy tej po 4proc. od dnia 21. października 1861 aż do uiszczenia kapitału obliczyć się mających, tudzież kosztów spornych w kwocie 41 zł. 68 kr. wal. austr. i egzekucyjnych w ilości 5 zł. 87 kr. w. a. już przyznanych jako też obecnych w ilości 13 zł. 31 kr. wal. austr. niniejszem przyznanych dalszych kosztów egzecucyjnych przymusową sprzedaż połowy jednej trzekiej części sumy 2948 zł. 38 kr. w. w. z wszystkiemi przynależytościami w stanie biernym bóbr Konieczny i Regałowa Dom. 58. pag. 410. n. 10. on., Dom. 13. pag. 290. n. 12. on., Dom. 401. pag. 95. n. 17. on., pag. 96. n. 19. on. i pag. 97. n. 20. on. dla ś. p. Leona Nowakowskiego intabulowanej, która to przymusowa publiczna przedaż w trzech terminach, a mianowicie dnia 23. maja i dnia 27. czerwca 1867 i d. 1. sierpnia 1867 zawsze o godzinie 10. zrana w sali audyencyonalnej c. k. miejsko-delegowanego sądu powiatowego Nowo-Sądeckiego pod następującemi warunkami przedsięwziętą będzie:

I. Za cenę wywołania ustanawia się imienną wartość tej połowy jednej trzeciej części sumy 2948 zł. 38 kr. w. w. sprzedać się mającej, t. j. kwotę 491 zł. 26½ kr. w. w. czyli 206 zł. 41¼ kr. w. a. z tem nadmienieniem, iż powyższa suma w pierwszych dwóch terminach niżej ceny imiennej czyli ceny wywołania sprzedaną nie będzie.

II. Chęć kupienia mający winni będą dziesiątą część ceny wywołania w kwocie 21 zł. w. a. w gotówce do rąk komisyi licytacyjnej tytułem kaucyi czyli zakładu (wadyum) złożyć. Po skończonej sprzedaży zakład najwięcej ofiarującego zatrzymanym i bądź w części bądź w całości do ceny kupna wliczonym będzie — innym zaś licytantom bezzwłocznie zwrócon zostanie.

III. Najwięcej ofiarujący winien będzie ofiarowaną cenę kupna po strąceniu zeń złożonego zakładu w dniach 14. po prawomocności rezolucyi licytację zatwierdzającej do depozytu sądowego złożyć. — Pocem wydanym mu będzie dekret własności tak nabytej przez niego połowy ⅓ części sumy 2948 zł. 38 kr. w. w. z przynależytościami i tenże właściciełem tej sumy jednakowoż na własny koszt i żądanie swoje intabulowanym będzie.

IV. Jeżeliby powyższa suma w pierwszych dwóch terminach za cenę imienną lub wyżej takowej sprzedaną nie była, na tenczas w trzecim terminie także niżej ceny imiennej, to jest za jakąkolwiekbądź cenę sprzedaną będzie.

V. Gdyby kupiciel któremukolwiek warunkowi licytacyjnemu zadość nieuczynił, natenczas na żądanie którejkolwiek strony interesowanej dozwoloną będzie relicytacya tak nabytej przezeń sumy i wyznaczon będzie jeden termin, w którym taż summa, za jakąkolwiekbądź cenę sprzedaną zostanie — a wiarołomny nabywca za wszelkie ztąd wynikłe koszta i szkody nietylko złożonym przez siebie zakładem, lecz całym swym majątkiem odpowiadać będzie.

O rozpisaniu niniejszej licytacyi zawiadamia się prowadzacych egzekucyę Stanisława Wierzbickiego, Leona Wierzbickiego i Zofią z Wierzbickich Nowowiejską do rąk pełnomocnika ich adwokata p. Dra. Kańskiego, tudzież egzekutów Michała Müllbauera i Zygmunta Nowakowskiego do rąk własnych, zaś małoletnich Mieczysława, Stanisława i Helenę Nowakowskich do rąk matki ich i opiekunki Heleny Nowakowskiej, wreszcie wszystkich wierzycieli tabularnych, którzyby po dniu 3. grudnia 1866 na hypotekę połowy ⅓ciej części sumy sprzedać się mającej weszli, tudzież wszystkich tych, którymby rezolucya niniejsza przed terminem licytacyi doręczoną być niemogła lub doręczona nie została, przez niniejszy edykt i przez kuratora, którego się im w osobie p. adwokata Dra. Bersona z substytucyą pana adwokata Dra. Zielińskiego ustanawia.

Z c. k. miejsko-deleg. sądu powiatowego.

Nowy Sącz, dnia 31. grudnia 1866.

(682) **Konkurs** (1)

der Gläubiger des Anton Kuschee.

Nr. 20946. Von dem k. k. Landesgerichte zu Lemberg wird über das gesammte wo immer befindliche bewegliche Vermögen, dann über das in den Kronländern, für welche das Patent vom 20. November 1852 Nr. 251 R. G. Bl. Wirksamkeit hat, gelegene unbewegliche Vermögen des Lemberger Eisenmaschinen-Fabriks-Inhabers Anton Kuschee der Concurs eröffnet.

Wer an diese Concursmasse eine Forderung stellen will, hat dieselbe mittelst einer Klage wider den Concursmasse-Vertreter Hrn. Dr. Skałkowski, für dessen Stellvertreter Hr. Dr. Starzewski ernannt wurde, bei diesem k. k. Landesgerichte bis 1. August 1867 anzumelden, und in der Klage nicht nur die Richtigkeit der Forderung, sondern auch das Recht, kraft dessen er in diese oder jene Classe gesetzt zu werden verlangt, zu erweisen, widrigens nach Verlauf des erstbestimmten Tages Niemand mehr gehört werden würde, und Jene, die ihre Forderung bis dahin nicht angemeldet hätten, in Rücksicht des gesammten, zur Concursmasse gehörigen Vermögens ohne alle Ausnahme auch dann abgewiesen sein sollen, wenn ihnen wirklich ein Compensationsrecht gebührte, wenn sie ein eigenthümliches Gut aus der Masse zu fordern hätten, oder wenn ihre Forderung auf ein liegendes Gut sichergestellt wäre, so zwar, daß solche Gläubiger vielmehr, wenn sie etwa in die Masse schuldig sein sollten, die Schuld ungehindert des Compensations-, Eigenthums- oder Pfandrechtes, das ihnen sonst gebührt hätte, zu berichtigen verhalten werden würden.

Zur Wahl des Vermögens-Verwalters- und der Gläubiger-Ausschüsse, wird die Tagsatzung auf den 5ten August 1867 Vormit. 10 Uhr bei diesem k. k. Landesgerichte anberaumt.

Vom k. k. Landesgerichte.

Lemberg, am 10. April 1867.

(591) **Zawiadomienie.** (1)

Nro. 1968. Odnośnie do zawezwania edyktalnego z dnia 14. grudnia 1866 l. 7142, w numerach 66, 67 i 68 urzędowej Gazety Lwowskiej umieszczonego, zawiadamia się niniejszem p. Salomeę Grocholską mieszkającą za granicą, iż termin do ustnej rozprawy na pozew z dnia 26. października 1866 l. 6085 mylnie na dzień 19. maja 1867 wyznaczony; z urzędu na dzień 5. czerwca 1867 o godzinie 9tej przed południem odroczonym został.

Z c. k. sądu obwodowego.

Rzeszów, dnia 5. kwietnia 1867.

(652) **E d y k t.** (2)

Nro. 3575. C. k. sąd obwodowy w Stanisławowie wzywa niniejszem posiadacza jakoby skradzionego wekslu przez Felixa Rodakowskiego na ordrę własną dnia 16. grudnia 1865 na 300 zł. wystawionego, przez Judy Hermana i Majera Kleinera w rok od daty wystawienia akceptowanego, — ażeby takowy w przeciągu 45 dni sądowi tutejszemu przedłożył, gdyż w przeciwnym razie weksel ten za nieważny i nieobowiązujący uznanym będzie.

Stanisławów, dnia 27. marca 1867.

Doniesienia prywatne.

Z c. k. galic. drukarni rządowej.